

אגודה ישראלית להגנת הסביבה

אסור להקים את פרויקט המלונות בתמנע- עמדת אט"ד

פרויקט המלונות בעמק ססגון בתמנע הוא חסר תקדים מבחינת היקפו ומבחינת הפגיעה בסביבה ובנוף שתיגרם כתוצאה מהקמתו באמצע מרחב מדברי ובלתי נגוע עד היום. לדעת אדם טבע ודין אסור היה למוסדות התכנון לאשר את התכנית ולאפשר את הבניה הפוגענית, ולכן יש לבטל את התכנית ולמצוא חלופה שתצמצם את הפגיעה באזור הייחודי של עמק ססגון בתמנע.

הפגיעה בסביבה

התכנית לבניית בתי המלון בשטח עמק ססגון מנוגדת לכל הגיון סביבתי ותכנוני- מדובר ביצירת "בועה" בגודל 300 דונם, מנותקת מכל פיתוח קיים ומוקפת בשמורת טבע, שכיום אף עובר בה שביל ישראל. ביצוע התכנית משמעותו פגיעה קשה ובלתי הפיכה בשטח הייחודי והפרת רצף השטח הפתוח המדברי. עד היום נשמר השטח כשטח לא נגוע ובראשיתי, והציבור המטייל בשביל ישראל היה יכול ליהנות מתא שטח ייחודי ושמור זה. ביצוע התכנית יהפוך מצב זה על פיו- העמק הפתוח יהפוך לשטח בנוי, והציבור ינושל מזכותו למעבר חופשי- במקום זאת יהפוך העמק לשטח השמור לאורחי המלון בלבד.

התכנית כוללת הקמתו של מתחם מלונות גרנדיוזי ובו כ-400 חדרים, אשר ישתרע על פני כמאתיים דונם בלב שטח מדברי ייחודי, בלתי נגוע ולא מופר, בלב שמורת טבע בין גבעת ססגון להר מכרות. לתכנית תהיה השפעה עצומה על הסביבה- לצד הפגיעה הבלתי הפיכה בשטח, שתיגרם על ידי הבנייה והפיתוח, מדובר בפגיעה קשה במרקם האקולוגי העדין הקיים במקום במשך שנים. הפרויקט כולל גידור של 300 דונם באמצע המדבר ובתוכו מתוכנן נחל מלאכותי לאורך 36 דונם, בלב אזור מדברי שאין בו כל מקור מים טבעי על פני השטח. הכנסת פעילות אנושית למקום תשפיע קשות על הסביבה גם ע"י מפגעי תאורה, רעש פסולת.

התכנית אושרה באופן בלתי ראוי

התכנית המפורטת להקמת המלון, שאושרה בשנת 2006, כפופה להוראות תכנית המתאר המקומית, שאושרה בשנת '95 והקצתה שטח של כ-300 דונם לאזור תיירות ונופש, הכולל, בין היתר, גם 'מוקד תיירות כולל תכליות כמלונאות, תיירות נופש ומרפא ושירותים הנלווים אליהם. המוקד יכלול מלון אחד בשטח כולל של עד 8% מסך השטח בגובה שאינו עולה על 3 קומות'. על אף שעל פי הוראות התכנית, צריך היה לרכז את המלון כולו, על כל מתקניו, בשטח של 8% מסך השטח, כלומר לא יותר מ-24 דונם, הרי שבתכנית המאושרת מתפרס המלון על פני 200 דונם של בנייה ופיתוח, בניגוד ללשונה המפורשת של תכנית המתאר שקבעה שטח כולל של 8% בלבד. גם בשל כך יש לבטל את התכנית ולא לאפשר את הבנייה והפיתוח הפרושים, המנוגדים לכוונה המקורית שעמדה מאחורי התכנון, ולכל הגיון תכנוני וסביבתי.

גם אם הייתה החלטה לפרוס את הבינוי על פני שטח גדול כל כך, לא נערכה עבור כך כל בדיקה סביבתית של השפעת התכנית על האזור.

מוסדות התכנון אפשרו ליזם להקים פרויקט ענק באמצע המדבר, שהינו השטח בעל הרגישות הקיצונית ביותר לפיתוח ובעל יכולת השיקום הנמוכה ביותר. יש לבטל את התכנית ולהציע חלופה הגיונית מבחינה סביבתית וחברתית, בהתאם לעקרונות התכנון ולערכו של המקום בעיני הציבור.